

Her til morgen hørte jeg i radioen, at skattekommissionen anbefaler at lægge afgifter på køers udslip af gasser, for at reducere Danmarks påvirkning af ozonlaget.

Der var selvfølgelig en landmand der var skeptisk over for dette, og påpegede at resultatet let kunne være, at landmændene flyttede deres mælkeproduktion udenlands.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at tænke: Hvad forestiller dem der kommer med sådan et forslag sig egentlig? Tror de at køerne holder op med at prutte fordi det er for dyrt?

Inden man fremsætter sådan et forslag, må man lige overveje hvad det er man vil påvirke "folk" til at gøre. Hvad er den naturlige reaktion på at det bliver dyrere at holde køer? Det er naturligvis at betale hvad det koster, indtil man når smertegrænsen hvor man tvinges til at holde op med at have køer! Her er der så to muligheder: Enten flytter man køerne til udlandet, hvorved miljøet ikke har vundet noget som helst, eller den samlede mælke- og kødproduktion falder, hvorved priserne på disse varer stiger. Hvis det sidste er formålet, burde man nok indrømme det, og i stedet ligge afgifterne direkte på kød- og mælkeprodukter, da dette vil udelukke muligheden for at produktionen flytter til udlandet. Spørgsmålet er selvfølgelig hvad det betyder for sundheden, og om de produkter man så vil erstatte med i sin kost, giver en mindre miljøbelastning?

Jeg kommer naturligt til at tænke på en anden problemstilling: Trængselsafgifter. Her kan man gøre sig de samme overvejelser: Hvordan mon den almindelige dansker vil reagere, hvis det bliver dyrere at køre på arbejde? Jeg tror svaret er, at han langt hen ad vejen vil betale hvad det koster. Dermed vil det ikke ændre på andet end beholdningen i statskassen! På et tidspunkt rammer man naturligvis en smertegrænse, og hvad er alternativerne så: Enten må man begynde at køre med det offentlige (men det kræver naturligvis at dette er billigere end bilen) eller man må forsøge at finde arbejde tættere på sin bopæl. Man bør derfor huske at når man taler om effekten af trængselsafgifter og benzinafgifter, bør man i samme åndedrag gøre noget for alternativerne: Bedre og billigere offentlig transport samt mulighed for at bo tæt på sin arbejdsplads.

Vedrørende den offentlige transport, er det vel et spørgsmål om massive investeringer. Som det er i dag, er det simpelthen ikke et tiltrækkende alternativ: Det er både for dyrt, for besværligt og for langsomt. En idé kunne være sikker, gratis parkering ved de større stationer, hvorved det

kunne blive attraktivt at køre til stationen i sin bil, og tage toget resten af vejen (hvis togbilletten er passende billig, dvs. mindre end udgiften til benzin og afgifter for samme strækning). Det vil kunne aflaste indfaldsvejene til København og andre større byer, og er nok mere realistisk end at sætte så mange busser i drift, at det bliver attraktivt at tage det offentlige helt hjemmefra (hvis man ikke bor i en større by med en station). Hvis ikke man får alternativer til bilismen på plads, bliver resultatet i den ekstreme situation, at mobiliteten bliver langt mindre - ønsker vi det? I så fald bliver det nødvendigt at se på afstanden mellem bolig og arbejde, og det er måske en god idé under alle omstændigheder.

For at mindske transporten til og fra arbejde, kunne man overveje om man på en eller anden måde kunne stimulere en udvikling hen imod, at alle store arbejdspladser ikke behøver være i København - det er nok mere realistisk end at vi alle skal flytte til byen ;-). Det giver nu en gang en tåbelig flaskehals, at meget af Sjællands befolkning skal til og fra København hver dag. Hvorfor er det dog forbundet med prestige at have adresse i hovedstaden?

Konklusion: Når man svinger piskan for at komme af med køerne, så husk at hvis ikke der er et fornuftigt alternativ, skal man slå MEGET hårdt for at dem man pisker lystre. De fleste reagerer forøvrigt på tvang, ved at blive vrangvillige. Så husk nu de gulerødder!